Jahrgang 1941.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 12. April 1941.

42. Stück. Preis: K 4·20.

Ročník 1941.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 12. dubna 1941.

Cena: K 4·20. Částka 42.

Inhalt: **(140** und **141.) 140.** Verordnung über die Pflichtimpfung gegen Pocken. — **141.** Verordnung zur Durchführung der Regierungsverordnung vom 6. Februar 1941, Slg. Nr. 140, über die Pflichtimpfung gegen Pocken.

Obsah: **(140. a 141.) 140.** Nařízení o povinném očkování proti neštovicím. — **141.** Nařízení, kterým se provádí vládní nařízení ze dne 6. února 1941, č. 140 Sb., o povinném očkování proti neštovicím.

140.

Regierungsverordnung vom 6. Februar 1941 über die Pflichtimpfung gegen Pocken.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Der Impfung gegen Pocken soll unterzogen werden:

1. jedes Kind vor dem Ablaufe des auf sein Geburtsjahr folgenden Kalenderjahres, sofern es nicht nach ärztlichem Zeugnis die natürlichen Pocken überstanden hat oder nicht mit Erfolg geimpft wurde,

2. jedes Kind innerhalb des Kalenderjahres, in welchem es das 12. Lebensjahr zurücklegt, sofern es nicht nach ärztlichem Zeugnis in den letzten fünf Jahren die natürlichen Pocken überstanden hat oder nicht mit Erfolg geimpft worden ist.

§ 2.

(1) Ein Impfpflichtiger, welcher nach ärztlichem Zeugnis ohne Gefahr für sein Leben oder für seine Gesundheit nicht geimpft werden kann, ist binnen Jahresfrist nach Aufhören des diese Gefahr begründenden Zustandes der Impfung zu unterziehen.

Vládní nařízení ze dne 6. února 1941 o povinném očkování proti neštovicím.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Očkováním proti neštovicím jsou povinny:

1. každé dítě v kalendářním roce, ve kterém dovrší první rok života, pokud podle lékařského vysvědčení nepřestálo pravé neštovice nebo nebylo s úspěchem očkováno,

2. každé dítě v kalendářním roce, ve kterém dovrší dvanáctý rok života, pokud v posledních pěti letech podle lékařského vysvědčení nepřestálo pravé neštovice nebo nebylo s úspěchem očkováno.

§ 2.

(1) Očkováním povinný, který podle lékařského vysvědčení bez nebezpečí pro svůj život nebo zdraví nemůže býti očkován, budiž očkován do roka po skončení stavu odůvodňujícího toto nebezpečí.

(2) Ob diese Gefahr für das Leben oder für die Gesundheit fortbesteht, hat in zweifelhaften Fällen der Impfarzt (§ 6) endgültig zu entscheiden.

§ 3.

(1) Ist eine Impfung nach dem Urteile des Arztes erfolglos geblieben, so muß sie spätestens im nächsten Jahre, und falls sie auch dann erfolglos bleibt, im dritten Jahre wiederholt werden.

(2) Die Bezirksbehörde kann anordnen, daß die letzte Wiederholung der Impfung durch den Impfarzt vorgenommen werde.

§ 4.

Ist die Impfung, beziehungsweise Wiederimpfung ohne gesetzlichen Grund unterblieben, so ist sie binnen einer von der Bezirksbehörde festzusetzenden Frist nachzuholen.

§ 5.

Jeder Impfling muß frühestens am sechsten, spätestens am achten Tage nach der Impfung jenem Arzte vorgestellt werden, der die Impfung vorgenommen hat.

§ 6.

(1) Von den Bezirksbehörden werden Impfsprengel gebildet, in denen ein Impfarzt bestellt wird.

(2) Der Impfarzt nimmt in der Zeit von Anfang Mai bis Ende September jeden Jahres an den auf ortsübliche Weise zu verlautbarenden Sammelstellen und Tagen für die Bewohner des Impfsprengels Impfungen unentgeltlich vor. Die Orte für die Vornahme der Impfungen und für die Vorstellung der Impflinge (§ 5) werden so gewählt, daß kein Ort des Sprengels von dem nächstgelegenen Impforte mehr als 5 km entfernt ist.

§ 7.

(1) Für jeden Impfsprengel wird vor Beginn der Impfzeit eine Liste der nach § 1, Z. 1, der Impfung unterliegenden Kinder von den in der Regierungsverordnung bestimmten Behörden aufgestellt. Über die auf Grund des § 1, Z. 2, zur Impfung gelangenden Kinder haben die Verwalter und Vorsteher sämtlicher öffentlichen und privaten Schulen, sofern in diesen Schulen Kinder im impfpflichtigen Alter (im wiederimpfpflichtigen Alter) vorhanden sind, eine Liste vorzubereiten.

(2) Die Impfärzte vermerken in den Listen, ob die Impfung mit oder ohne Erfolg

(2) Zda ještě nebezpečí pro život nebo zdraví trvá, rozhodne v pochybných případech s konečnou platností očkující lékař (§ 6).

§ 3.

(1) Bylo-li očkování podle posudku lékaře neúspěšné, budiž opakováno nejpozději v příštím roce, a kdyby i pak bylo neúspěšné, budiž znovu opakováno ve třetím roce.

(2) Okresní úřad může nařiditi, aby poslední přeočkování provedl očkující lékař.

§ 4.

Nedošlo-li k očkování, případně přeočkování bez zákonného důvodu, budiž dodatečně provedeno ve lhůtě okresním úřadem stanovené.

§ 5.

Každý očkovanec budiž nejdříve šestého, nejpozději osmého dne po očkování přehlédnut lékařem, který provedl očkování.

§ 6.

(1) Okresní úřady utvoří očkovací obvody a v každém z nich ustanoví jednoho očkujícího lékaře.

(2) Očkující lékař provádí v době od počátku května do konce září každého roku zdarma očkování obyvatelů očkovacího obvodu na shromaždištích a ve dnech, jež se předem vyhlásí způsobem v místě obvyklým. Shromaždiště pro provedení očkování a přehlídku očkovanců (§ 5) buďtež tak volena, aby žádné místo obvodu nebylo vzdáleno od nejbližšího očkovacího shromaždiště více než 5 km.

§ 7.

(1) Pro každý očkovací obvod bude před počátkem očkovacího období od úřadů určených ve vládním nařízení sestaven seznam dětí, podléhajících podle § 1, č. 1 očkování. Seznam dětí podléhajících očkování podle § 1, č. 2 připraví správcové a ředitelé veškerých škol veřejných i soukromých, pokud tyto školy mají žactvo ve věku očkováním (přeočkováním) povinné.

(2) Očkující lékaři poznamenají v seznamech, zda očkování bylo provedeno s úspě-

vollzogen, oder ob und weshalb sie ganz oder vorläufig unterblieben ist.

(3) Am Schlusse des Kalenderjahres sind die Listen den Bezirksbehörden einzureichen.

(4) Die Einrichtung der Listen wird durch Regierungsverordnung festgesetzt werden.

§ 8.

(1) Außer den Impfärzten können die Impfung lediglich die Ärzte vornehmen, die auf dem Gebiete, in dem diese Verordnung gültig ist, zur ärztlichen Praxis befugt sind.

(2) Diese Ärzte haben über die vorgenommenen Impfungen vorgeschriebene Listen zu führen (§ 7) und diese am Jahresschluß der Bezirksbehörde vorzulegen.

§ 9.

(1) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung hat für die Beschaffung und Erzeugung von Impflymphe durch die Gesundheitsanstalt des Protektorates zu sorgen.

(2) Die Gesundheitsanstalt des Protektorates gibt die Impflymphe an die Impfärzte unentgeltlich ab und hat über Herkunft und Abgabe derselben Listen zu führen.

§ 10.

(1) Über jede Impfung wird nach Feststellung ihrer Wirkung (§ 5) von dem Arzte ein Impfschein ausgestellt. In dem Impfschein wird außer der Angabe des Vor- und Zunamens des Impflings sowie des Jahres und Tages seiner Geburt bescheinigt, entweder daß durch die Impfung der Impfpflicht genügt ist, oder daß die Impfung im nächsten Jahre wiederholt werden muß.

(2) In den ärztlichen Zeugnissen, durch welche die gänzliche oder vorläufige Befreiung von der Impfung (§§ 1 und 2) nachgewiesen werden soll, wird unter der für den Impfschein vorgeschriebenen Bezeichnung der Person bescheinigt, aus welchen Gründen und auf wie lange die Impfung unterbleiben darf.

§ 11.

(1) Durch Regierungsverordnung wird das für die Ausstellung der Bescheinigungen (§ 10) anzuwendende Formular bestimmt.

(2) Die erste Ausstellung der Bescheinigung erfolgt stempel- und gebührenfrei.

chem či nikoli, nebo zda a proč bylo od něho vůbec nebo zatím upuštěno.

(3) Na konci kalendářního roku buďtež předloženy seznamy okresním úřadům.

(4) Úprava seznamů bude stanovena vládním nařízením.

§ 8.

(1) Kromě očkujících lékařů mohou prováděti očkování pouze lékaři oprávnění provozovati lékařskou praksi na území, v němž platí toto nařízení.

(2) Tito lékaři jsou povinni vésti o provedených očkováních předepsané seznamy (§ 7) a tyto na konci roku předložiti okresnímu úřadu.

§ 9.

(1) Ministerstvo sociální a zdravotní správy je povinno pečovati o získávání a výrobu očkovací lymfy ve zdravotním ústavě Protektorátu.

(2) Zdravotní ústav Protektorátu dodává očkovací lymfu očkujícím lékařům zdarma a vede seznamy o jejím původu a výdeji.

§ 10.

(1) O každém očkování vystaví lékař po zjištění jeho účinku (§ 5) očkovací průkaz. V očkovacím průkaze budiž kromě údaje jména a příjmení očkovance, jakož i dne a roku jeho narození, potvrzeno, že očkováním byla splněna očkovací povinnost nebo že očkování v příštím roce musí býti opakováno.

(2) V lékařských vysvědčeních, jimiž má býti prokázáno úplné nebo zatímní osvobození od očkování (§§ 1 a 2), bude kromě označení osoby, předepsaného pro očkovací vysvědčení, potvrzeno, z kterých důvodů a na jak dlouho může býti upuštěno od očkování.

§ 11.

(1) Vládní nařízení stanoví, jakých vzorů se má používati k vystavování průkazů (§ 10).

(2) První vystavení průkazů jest osvobozeno od kolků a poplatků.

§ 12.

Eltern, Pflegeeltern und Vormünder sind gehalten, auf amtliche Aufforderung mittels der vorgeschriebenen Bescheinigungen (§ 10) den Nachweis zu führen, daß die Impfung ihrer Kinder, Pflegekinder und Mündel mit Erfolg vorgenommen wurde oder aus einem gesetzlichen Grunde unterblieben ist.

§ 13.

Die Verwalter und Vorsteher derjenigen Schulanstalten, in denen Schüler im impfpflichtigen (wiederimpfpflichtigen) Alter vorhanden sind, sind verpflichtet:

1. bei der Aufnahme von Schülern durch Einfordern der vorgeschriebenen Bescheinigungen festzustellen, ob die gesetzliche Impfung erfolgt ist,

2. dafür zu sorgen, daß Zöglinge, die während des Besuches der Anstalt nach § 1, Z. 2, impfpflichtig werden, dieser Verpflichtung genügen,

3. auf die Nachholung der Impfpflicht zu dringen, sofern diese ohne gesetzlichen Grund unterblieben ist,

4. vier Wochen vor Schluß des Schuljahres der Bezirksbehörde eine Liste derjenigen Schüler vorzulegen, für welche der Nachweis nicht erbracht ist.

§ 14.

(1) Eltern, Pflegeeltern und Vormünder, welche den ihnen nach § 12 obliegenden Nachweis zu führen unterlassen, werden von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis zu 500 K bestraft. Für den Fall deren Uneinbringlichkeit wird gleichzeitig eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu 3 Tagen auferlegt.

(2) Eltern, Pflegeeltern und Vormünder, deren Kinder, Pflegekinder oder Mündel ohne gesetzlichen Grund und trotz erfolgter amtlicher Aufforderung der Impfung oder dem Nachschautermin (§ 5) entzogen geblieben sind, werden von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße biz zu 1000 K oder mit Arrest bis zu 7 Tagen bestraft.

§ 15.

Ärzte, Verwalter und Vorsteher von Schulanstalten, die den ihnen gemäß § 8, Abs. 2, und den §§ 7 und 13 auferlegten Verpflichtungen nicht nachkommen, werden von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis zu 2000 K oder mit Arrest bis zu 14 Tagen bestraft.

§ 12.

Rodiče, pěstouni a poručníci jsou povinni prokázati na úřední vyzvání předepsanými průkazy (§ 10), že očkování jejich dětí, schovanců a poručenců bylo úspěšné nebo že ze zákonného důvodu bylo od něho upuštěno.

§ 13.

Správcové a ředitelé škol, které mají žactvo ve věku očkováním (přeočkováním) povinné, jsou povinni:

1. zjistiti při přijímání žáků, vyžádavše si předepsané průkazy o tom, zda očkovací povinnost byla splněna,

2. pečovati o to, aby žáci, kteří za návštěvy školy budou podle § 1, č. 2 povinni očkováním, tuto povinnost splnili,

3. naléhati na dodatečné splnění očkovací povinnosti, nebylo-li jí bez zákonného důvodu vyhověno,

4. čtyři týdny před koncem školního roku předložiti okresnímu úřadu seznam oněch žáků, o nichž nebyl průkaz předložen.

§ 14.

(1) Rodiče, pěstouni a poručníci, kteří nesplnili prokazovací povinnost podle § 12, budou potrestáni okresním úřadem pokutou do 500 K. Pro případ její nedobytnosti uloží se zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění do 3 dnů.

(2) Rodiče, pěstouni a poručníci, jejichž děti, schovanci nebo poručenci se vyhnuli bez zákonného důvodu, ač jim byla doručena úřední výzva, očkování nebo přehlídce (§ 5), budou potrestáni okresním úřadem pokutou do 1.000 K nebo vězením do 7 dnů.

§ 15.

Lékaři, správci a ředitelé škol, kteří nedostojí povinnostem uloženým jim podle § 8, odst. 2 a podle §§ 7 a 13, budou potrestáni okresním úřadem pokutou do 2.000 K nebo vězením do 14 dnů.

§ 16.

Wer unbefugter Weise Impfungen vornimmt, wird von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis zu 3000 K oder mit Arrest bis zu 14 Tagen bestraft.

§ 17.

Wer bei der Ausführung einer Impfung fahrlässig handelt, wird von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis zu 10.000 K oder mit Arrest bis zu einem Monat bestraft.

§ 18.

(1) Die Bezirksbehörde ist zur Ahndung gemäß den §§ 14 bis 17 bloß dann befugt, wenn es sich nicht um eine gerichtlich strenger strafbare Handlung handelt.

(2) Wurde gemäß § 14, Abs. 2, oder gemäß den §§ 15 bis 17 eine Geldbuße auferlegt, ist gleichzeitig für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens im Rahmen des für die Tat festgesetzten Freiheitsstrafensatzes aufzuerlegen.

§ 19.

(1) Die Einzelheiten dieser Verordnung werden durch eine Regierungsverordnung geregelt werden.

(2) Die Bestimmungen des Gesetzes vom 15. Juli 1919, Slg. Nr. 412, über die Blatternimpfpflicht und die Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 20. April 1920, Slg. Nr. 298, mit welcher dieses Gesetz durchgeführt wird, bleiben unberührt, sofern sie die Notimpfung bei Ansteckungsgefahr regeln, im übrigen werden sie aufgehoben. Sofern es sich um die Angehörigen der Regierungstruppe und der Gendarmerie handelt, gilt auch weiterhin angemessen das Gesetz vom 19. Juni 1934, Slg. Nr. 116, betreffend die pflichtmäßige Impfung der Angehörigen des Heeres und der Gendarmerie und einiger anderer Personen gegen ansteckende Krankheiten.

§ 20.

(1) Kinder unter zwölf Jahren, die vor Wirksamkeitsbeginn dieser Verordnung aus welchen Gründen immer nicht wiedergeimpft wurden, sind erst in jenem Kalenderjahre wiederimpfpflichtig, in dem sie das 12. Lebensjahr erreichen.

(2) Kinder, die vor Wirksamkeitsbeginn dieser Verordnung aus welchen Gründen immer im Kalenderjahre, in dem sie das 14. Lebensjahr erreicht haben, oder mindestens

§ 16.

Kdo neoprávněně provádí očkování, bude potrestán okresním úřadem pokutou do 3.000 K nebo vězením do 14 dnů.

§ 17.

Kdo při provádění očkování nedbale si počíná, bude potrestán okresním úřadem pokutou do 10.000 K nebo vězením do jednoho měsíce.

§ 18.

(1) Okresní úřad je příslušný ke stíhání podle §§ 14 až 17 pouze, pokud nejde o čin přísněji trestný soudem.

(2) Byla-li podle § 14, odst. 2 nebo podle §§ 15 až 17 uložena pokuta, buď zároveň pro případ její nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

§ 19.

(1) Podrobnosti tohoto nařízení budou upraveny vládním nařízením.

(2) Ustanovení zákona ze dne 15. července 1919, č. 412 Sb., o povinném očkování proti neštovicím, a ustanovení vládního nařízení ze dne 20. dubna 1920, č. 298 Sb., kterým se tento zákon provádí, zůstávají nedotčena, pokud upravují nutné očkování, hrozí-li epidemie, jinak se zrušují. Pokud se týče příslušníků vládního vojska a četnictva, platí i nadále přiměřeně zákon ze dne 19. června 1934, č. 116 Sb., o povinném očkování příslušníků vojska a četnictva a některých jiných osob proti nakažlivým nemocem.

§ 20.

(1) Děti mladší dvanácti let, které před účinností tohoto nařízení nebyly z jakýchkoli důvodů přeočkovány, jsou povinny přeočkováním až v kalendářním roce, v němž dovrší 12. rok života.

(2) Děti, které před účinností tohoto nařízení nebyly z jakýchkoli důvodů přeočkovány v kalendářním roce, v němž dovršily 14. rok života a nebyly alespoň jednou přeočkovány,

einmal nicht wiedergeimpft waren, sind im Jahre 1941 oder in den weiteren Jahren wiederimpfpflichtig, bis diese Verpflichtung erfüllt wird, sofern bei ihnen Entschuldigungsgründe nicht andauern (§ 1, Z. 2, und § 2).

§ 21.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Ing. **Eliáš** m. p.

Dr. **Havelka** m. p. Dr. **Kapras** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kratochvíl** m. p.

Dr. **Klumpar** m. p.

jsou povinny přeočkováním v roce 1941 nebo v dalších letech, až by tato povinnost byla splněna, pokud u nich netrvají důvody omluvné (§ 1, č. 2 a § 2).

§ 21.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Ing. **Eliáš** v. r.

Dr. **Havelka** v. r. Dr. **Kapras** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kratochvíl** v. r.

Dr. **Klumpar** v. r.

141.

Regierungsverordnung vom 6. Februar 1941

zur Durchführung der Regierungsverordnung vom 6. Februar 1941, Slg. Nr. 140, über die Pflichtimpfung gegen Pocken.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 7, Abs. 1 und 4, des § 11, Abs. 1, und des § 19, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 6. Februar 1941, Slg. Nr. 140, über die Pflichtimpfung gegen Pocken.

I. Impfstoff.

§ 1.

(1) Schutzimpfungen gegen Pocken sind nur mit Tierlymphe vorzunehmen. Der Impfstoff ist aus der Gesundheitsanstalt des Protektorates zu beziehen (§ 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 140/1941).

(2) Für Privatimpfungen kann der Impfstoff auch aus Apotheken bezogen werden.

§ 2.

Der Arzt hat den Impfstoff möglichst bald nach Empfang zu verimpfen und ihn bis dahin vor Licht geschützt und kühl (möglichst im Kühlschrank, sonst in einem kühlen Keller) aufzubewahren. Die auf den Impfstoffpackungen angegebenen Verwendungsfristen

Vládní nařízení ze dne 6. února 1941,

kterým se provádí vládní nařízení ze dne 6. února 1941, č. 140 Sb., o povinném očkování proti neštovicím.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 7, odst. 1 a 4, § 11, odst. 1 a § 19, odst. 1 vládního nařízení ze dne 6. února 1941, č. 140 Sb., o povinném očkování proti neštovicím:

I. Očkovací látka.

§ 1.

(1) Ochranné očkování proti neštovicím se provádí pouze zvířecí lymfou. Očkovací látku je nutno odebírati ze zdravotního ústavu Protektorátu (§ 9 vl. nař. č. 140/1941 Sb.).

(2) Pro soukromé očkování může býti očkovací látka odebírána též z lékáren.

§ 2.

Lékař je povinen naočkovati očkovací látku co nejdříve po přijetí a až do té doby ji chrániti před světlem a přechovávati v chladnu (pokud možno v lednici, jinak v chladném sklepě). Na obalech očkovací látky udané lhůty pro upotřebení platí jen za předpokladu,